

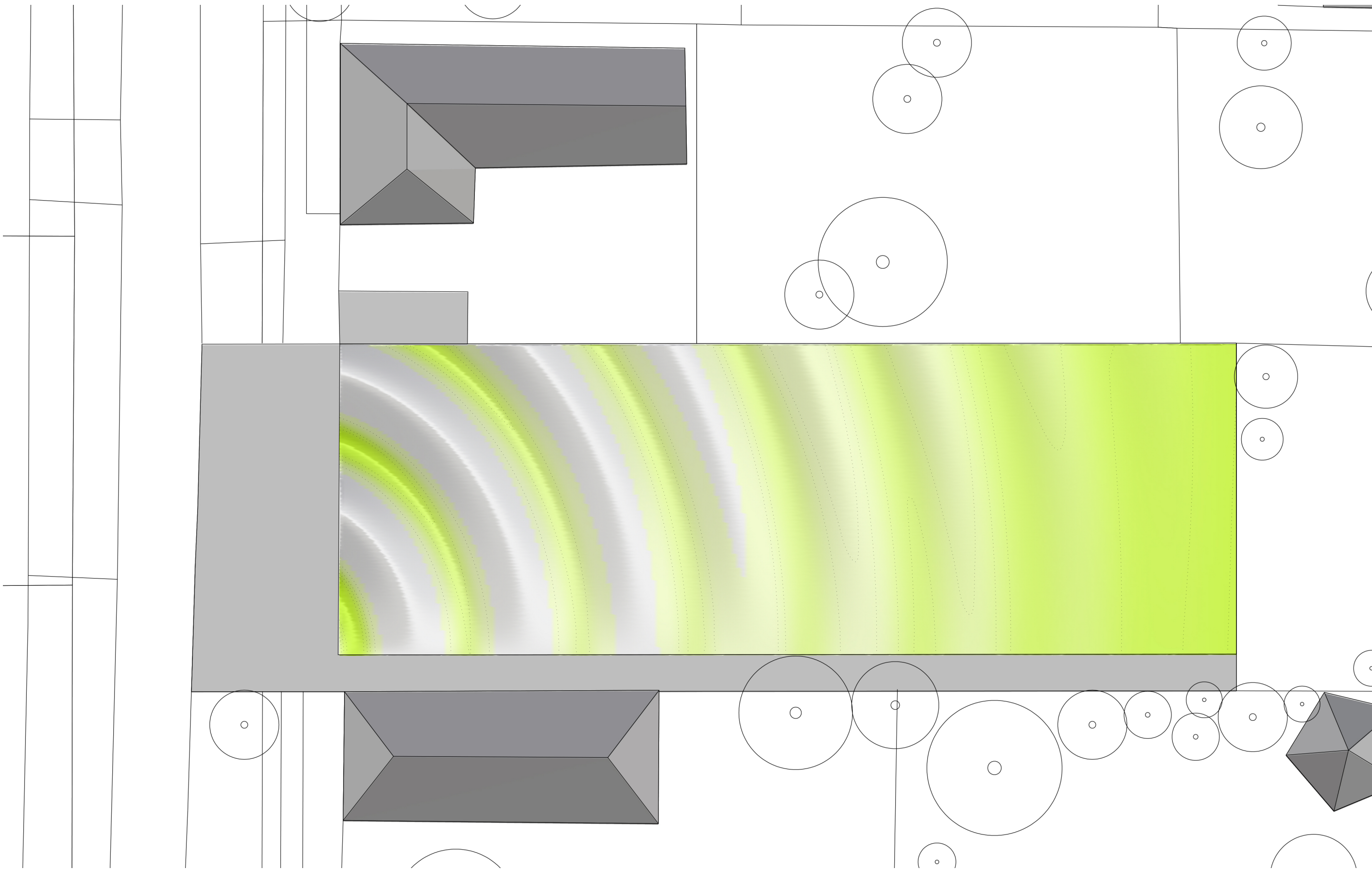

Uličný pohľad

Axonometria

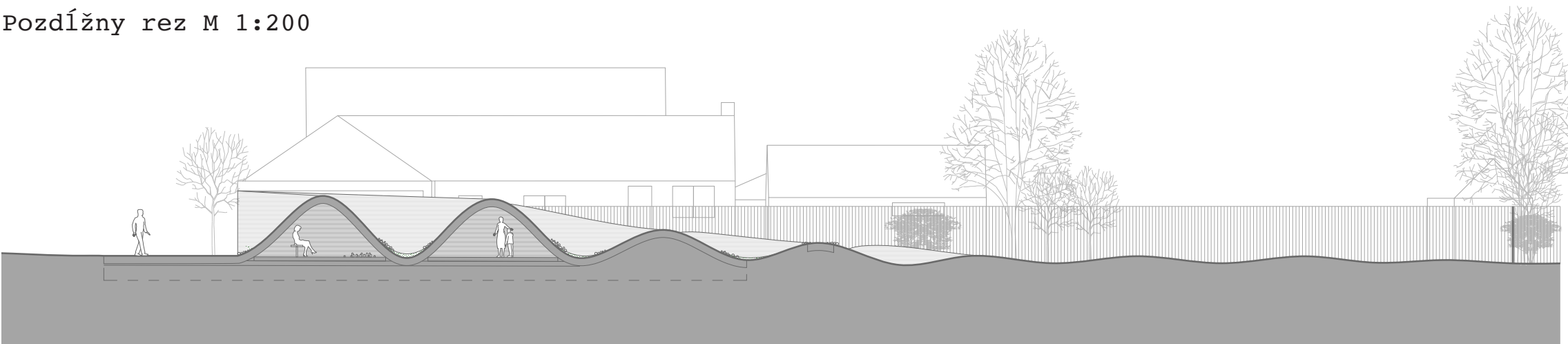

Situácia M 1:200

Pozdĺžny rez M 1:200

Pozdĺžny rez M 1:200

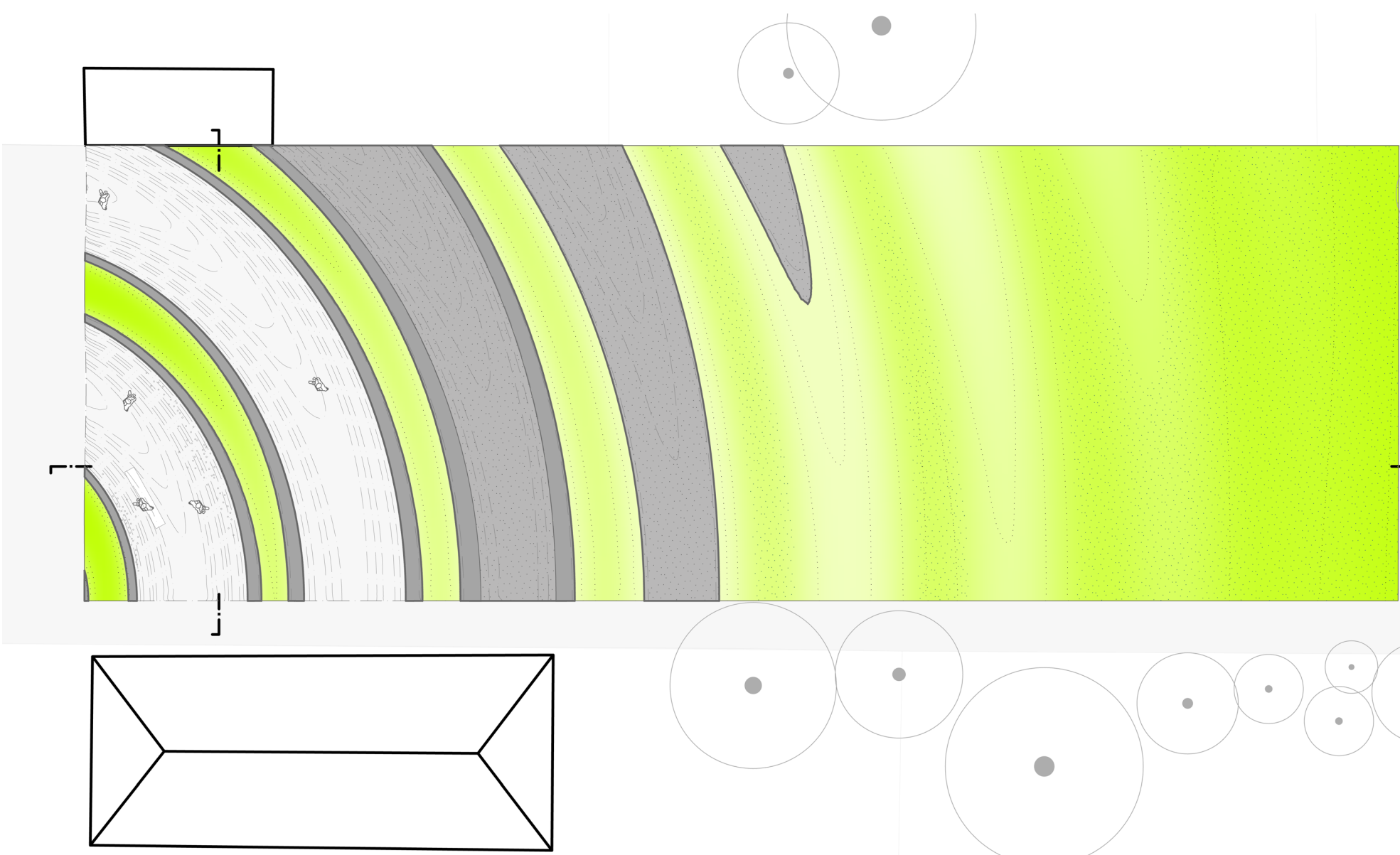
Situácia M 1:2000

Aj keď vnútorný hlas Jána Kuciaka sme mohli skôr čítať ako počuť, „voiceover“, ktorý sa pomyselne vznáša nad našim spoločenským dianím sú práve slová Jána. Zhmotňujú sa do „príbojov“ slobody, ktoré sú pre nás tak dôležité. Sú o pravde. A nie sú samozrejmosťou. O ich existenciu musíme často bojovať a niekedy zaplatiť aj tú najvyššiu cenu.

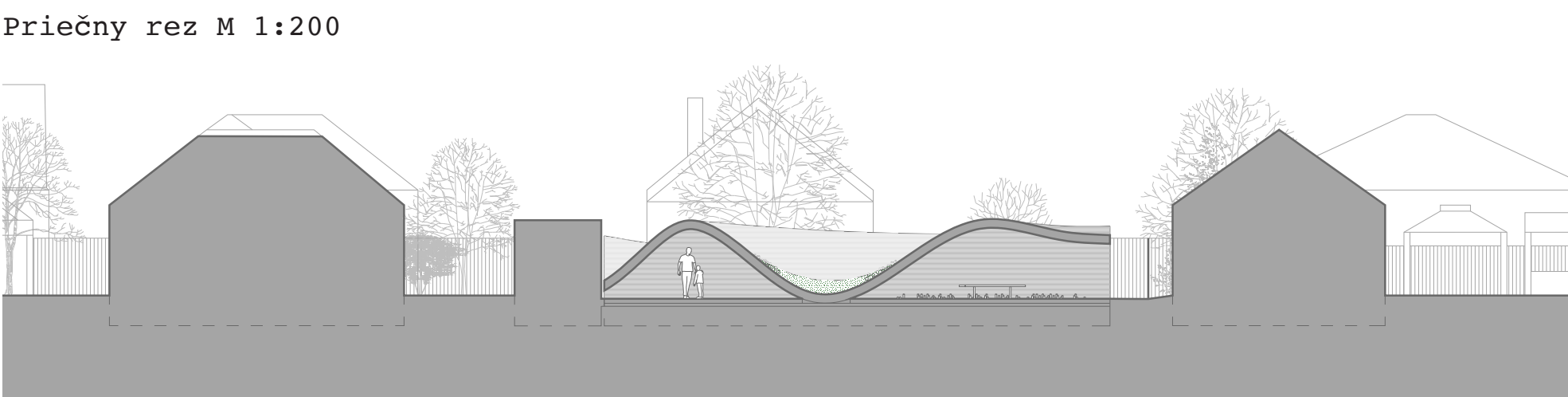
V nekonečných prúdoch často zámerne lživých a propagandistických informácií (či už sú produkciou digitálneho prostredia, alebo majú podobu mechanického vlnenia) nám „príboje“ slobody slov – v rozvíbrovanej krajine – s plným, pravdivým a vážnym obsahom vytvárajú pocit istoty, a Ján s Martinou nám tento pocit, už len pri spomienke na nich, prinášajú.

Bilancia plôch	m2	€ / m2	€
Spevnené plochy	310	50	15 500
Plochy zelene	592	25	14 800
Zastavané plochy	118	1400	165 200
Iné	ks	500	500
Spolu			196 000

Priečny rez M 1:200

Priečny rez M 1:200

Vizualizácia interiéru

Celková perspektíva

Pamätník navrhujeme ako jeden celok zaberajúci celú plochu vymedzeného územia. Každá jeho časť je rovnocenná s inými časťami. Formálne riešenie vytvára novú architektúru, bez prítomnosti relikvií. Nie je nadmerným uctievaním pamäte, naopak, je duchovným chrámom vedomej úcty k transformovanej skúsenosti, ktorá prebehla v mentálnej rovine obyvateľstva.

Forma zvlnenej krajiny je odvodená od zvukovej/hlasovej amplitúdy, ktorej zdrojom je verejný priestor (ulica) s epicentrom mimo vymedzené územie. Vibrácia povrchu sa zintenzívňuje a tuhne do podoby vín na mieste tragédie Jána Kuciaka a Martyíny Kušnírovej a transformuje sa do pôdy vidieckej krajiny.

Zvlnený povrch môžeme metaforicky vnímať aj ako odozvu verejnosti na vraždu dvoch mladých ľudí, ktorých zmetla korupčná mašinéria a praktiky mafiánov a ideológov. Použitie translucenčného betónu predstavuje hlas a slovo Jána – je svetlom, ktoré nás očisťuje, dáva nám smer a vytvára symbol túžby po slobode a pravde, za ktorú Ján zaplatil vlastným životom.

Návrh pamätníka obsahuje rôzne „zóny“, ktoré majú na psychiku človeka rôzne účinky. Vo vnútri „prvej“ vlny, kde sa nachádza pietne miesto, zažívame pocit pokory a úcty. Obsahuje skromné sedenie, priestor pre pálenie sviečok a kladenie vencov – aj keď miestom piety a rozjímania môže byť ktorákoľvek časť pamätníka.

Vnútrotný priestor „druhej“ vlny, pozdĺžny zakrivený tunel, je „rituálnym“, prechodovým miestom medzi každodennou realitou a symbolickým charakterom verejného priestoru pamätníka. Je to miesto, kde môže prebehnúť transformácia našej psychy.

V exteriéri môžeme zažiť uvedomenie si celku, ale vnímať aj hranice symbolickej štylizácie a „obyčajnej“ reality, t. j. rozhranie medzi územím pamätníka a okolitými záhradami. Keď vystúpime na vlnu, otvára sa nám priestor so vzdialeným horizontom krajiny, keď z nej zostúpime, môžeme prežiť pocity uzavretosti.

Transformáciu reality do symbolu považujeme za obzvlášť dôležitú (pretože pri nej vzniká niečo nové) na úrovni spoločenského vedomia. Pre nás, autorský kolektív, je úlohou previesť spoločnosťou vytvorený symbol do jazyka umenia a násobiť tak jeho účinnosť. Prezintované dielo nie je sumárom či reflexiou momentov z minulosti. Naopak, odkazuje na novú vytvorenú formu a iný spôsob uvažovania o slobode. Nepochybne, jednou z najvyšších referencií pri rozmyšľaní o slobode slova je príbeh Jána Kuciaka.

(Interiéry oboch vín ponúkajú dodatočné riešenia, napríklad, zintenzívniť interiéry prvej vlny literárnym útvarom na jej stenách).

Vývojové diagramy: pôvodný stav, búranie, násyp/stratené debnenie, odliaty pamätník

